

Missa a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau (el Prat de Llobregat).

però és just reconèixer-ho, així com també el que fan altres comunitats religioses en el conjunt de la societat catalana. Sense la col·laboració gratuïta de molts feligresos, sobretot dones i, generalment, d'avançada edat, no podrien desenvolupar-se les funcions socials, formatives de la parròquia. Però l'església, com ha subratllat amb èmfasi el papa Francesc, no és una oenagé, ni està cridada a esdevenir el tapaforats, per dir-ho amb l'expressió de Dietrich Bonhoeffer, d'un sistema econòmic que mata, com s'afirma a "Evangelii gaudium". Està cridada a ser un lloc de consol, de refugi, un àmbit on sigui possible fer experiència de la infinita bondat d'un Déu que vetlla per cadascú de nosaltres fins i tot en la més obscura de les nits. No és un fi en si mateix, és un instrument al servei de quelcom que la transcendeix. Per això, la dimensió espiritual és bàsica, una dimensió que es tradueix en la celebració de l'eucaristia, en l'escolta de la Paraula de Déu que, com un do, se'ns regala cada dia, perquè a la llum d'aquesta Paraula, examinem la pròpia vida i orientem l'existència envers el Crist. És lloc de celebració en comunitat. Només això és profundament cultural en una societat caracteritzada per la fragmentació i l'hiperindividualisme (G. Lipovetsky) i per la ideologia de la rendibilitat (Chul Han) que acaba destruint el diumenge com a espai dedicat a l'oració i a la contemplació. L'homo laborans potenciat unidimensionalment per aquesta cultura del rendiment deixa pocs

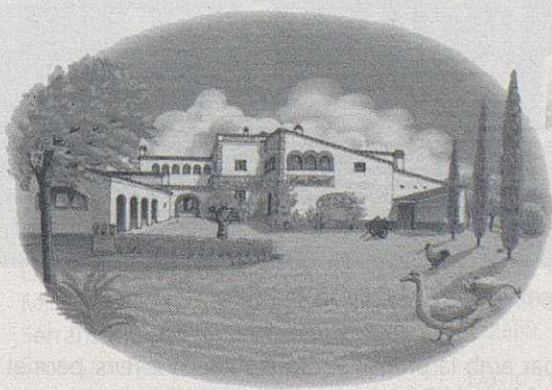
intersticis per la pregària, la meditació, l'escolta de la Paraula i l'examen de consciència, capacitats pròpies de l'ésser humà com a homo orans que és.

La parròquia és un node social, un generador de capital ètic i social perquè genera llaços,contres, cohesiona persones i generacions i crea vincles de benvolença. Molts ciutadans, però, veuen en la parròquia un lloc de serveis socials, però pocs hi veuen un àmbit de creixement espiritual, una esfera on sigui possible fer silenci i trobar-se sincerament amb Déu. No són pocs els ciutadans que cerquen, legítimament, en altres àmbits el conreu de la seva vida interior, el desenvolupament del seu sentit de transcendència. La parròquia, però, no pot defallir en la seva voluntat d'esdevenir una comunitat d'acollida i de sentit. Cal obrir les portes de bat a bat. Els processos espirituals de cada persona són complexos i de vegades, una font de sofriments i patiments emocionals que requereixen un acompanyament amb atenció i delicadesa. Molts ciutadans troben en la parròquia algú que els escolta, que dedica temps a escoltar persones que pateixen tota mena de sofriments i que esperen, amb vertader neguit, un relat versemblant que doni sentit, que curi les seves ferides, una Paraula que vertebrï el sentit de l'existència, en definitiva, una doll d'esperança que permeti afrontar les arestes de la vida quotidiana.

Els laics estem cridats a ser coresponsables perquè les parròquies tinguin el vigor que desitgem.

Per tot plegat, considerem just reconèixer el capital social i espiritual que aporta la parròquia en les nostres societats. Entenem que és bàsic ajudar els preveres en la seva difícil tasca d'acollir tothom i d'arribar a tots els col·lectius. Els laics estem cridats a fer-nos coresponsables d'aquesta missió, a aportar el bo i millor del nostre talent perquè les parròquies tinguin el vigor que desitgem i siguin focus de llum i de sentit.

Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Eugeni Gay, David Jou, Josep Miró i Ardèvol, Jordi López Camps i Francesc Torralba.

Can Farell

FAMÍLIA RIERA - GARCIA

Telèfon 93 844 87 07

Fax 93 844 65 36

www.canfarell.com

e-mail: info@canfarell.com

08187 Santa Eulàlia de Ronçana

Vallès Oriental (Barcelona)